

Szívest örömet

A Zrínyi Miklós Gimnázium a diákok számára a kulturális élet sokszínűségét is nyújtja. Színházi bemutatók, különböző érdekes előadások után, a Csík Zenekar is tiszteletét tette iskolánkban. Az együttes célja a népzenei hagyományok minél szélesebb körben való továbbadása, megkedveltetése. Mint megtudtuk, a zenekar meghívásának ötlete Horváth Attila igazgató úr fejéből pattant ki, szeretne volna megismertetni ezt a zenei világot is a fiatalokkal. Számos levelet küldött szét a városban, hogy elegendő szponzori támogatást szerezzen, hiszen egy ilyen híres együttes megszerzése komoly anyagi terhet is jelent. Szerencsére akadt elegendő számú vállalkozó és cég, így megvalósulhatott a terv.

A koncert előtt lehetőségünk volt a zenekar néhány tagjával interjút készíteni, ennek során Szabó Attila és Majorosi Marianna mesélt nekünk az együttes életéről, és megosztották velünk tapasztalataikat a népzenei életről. A beszélgetés során a következőket tudtuk meg.

A zenekar nagyon sok helyre ellátogatott már, és mindig különös élményben részesíti őket egy külföldi fellépés. Annak ellenére, hogy az együttes elsősorban Magyarországon híres, más népek is kedvelik ezt a stílust, bár nem értik a szöveget, nagyon szeretik. A magyar zene dinamikus, sodró lendületű, és a vonós hangszerek olyan összeállításban vannak jelen, ami máshol nem megszokott. Ez adja a hangzás különlegességét. Sydneyben, az olimpián is hasonlóképpen reagált a közönség, de maga az együttes is nagyon sok tapasztalattal, élménnyel gazdagodott, megtiszteltetésnek érezték, hogy Magyarország népi kultúráját képviselhetik.

Alapul kizárólag magyar népzenet vesznek, hisz ennél változatosabb és gazdagabb kevés van a világon, talán nincs is. Máshol nem találni ilyen változatképződést, hogy az ember elmegy 20 km-rel arrébb, és ugyanazt a dalt teljesen máshogy szólaltatják meg. Ez a magyar népzene különlegessége. Sajnos nagyon sok olyan szórakoztatóipari produktum van, amit zeneként adnak el, pedig kifejezetten piaci alapon létrejövő produkciók, amik azért vannak, hogy pénzt termeljenek. És van a másik, ami zeneként megy, amikor önkifejezésről beszélünk és ez a kettő borzasztóan nem ugyanaz, habár próbálják ugyanannak feltüntetni. Érdeemes lenne a kettőt külön választani.

Beszélgetésünk során nem hagyhattuk említés nélkül, hogy a Csík Zenekar (nagy sikerrel) új irányba is elindult, hiszen feldolgoztak Kispál és a Borz dalokat, valamint együttműködtek a Quimby zenészeivel is. A közös munka azért ment könnyen, mert a szövegek szólnak valamiről, és nem a "gyerevisszamiértmentéleljajjdenagyonszeretlek" kategóriába tartoznak. Teljesen mást mondanak, máshogy mutatják a világot.

Szabó Attila mesélte el az egymásra találás körülményeit. Lovasi András hívta el hegedülni először egy véletlen találkozás után, majd kiderült, hogy Attila tud gitározni is, így a *Bandi a hegyről* című szólólemez elkészítése alatt a Kispál tagja volt. Többször beszélgettek más zenekarokról is, (pl: szerb), hogy milyen jól beépítik a zenébe az éppen aktuális filmzenéket, dallamokat, ezzel ellentétben a magyar zenekarok ragaszkodnak az autentikus dolgokhoz. Így jött az az ötlet, hogy a Csík Zenekar előzenekarként nyitott egy Kispál koncertet. Viccből az is felmerült, hogy milyen jó lenne eljátszani egy Kispál-nótát, aztán, hogy ez nem is olyan nagy butaság. Az első szám, amit átdolgoztak: *Dal teázáshoz*.

A *Most múlik pontosan* című számot pedig a Quimby *Kilégzés* című albumán találták, és gondolták Mariannak nagyon jól állna.

A zenekar nagyon sok díjat zsebelt be, többek között a Fonogram, Magyar Zenei Díjat, mely nagy meglepetés volt, nem gondolták, hogy egyáltalán a világzenei kategóriába besorolják őket. A díjkiosztóra ketten mentek csak el, megnézni, hogy mi történik, a többiek otthon a tévé előtt értesültek a nagy hírről. A Magyar Örökség Díjat a Tudományos Akadémián

vehették át, mely igen rangos, hiszen munkájukért, a magyar népzene műveléséért, fenntartásáért kapták. A Prima Primissima Díj is nagy érdem, de mindegyik különböző értéket képvisel, másról szól. Kifejtették, hogy nem azért zenélnek, hogy díjakat kapjanak, a munka színvonalát akarják fenntartani. Nem a népszerűség a lényeg, hanem, hogy az emberek szeressék amit csinálnak, és ezáltal értéket képviseljen.

Kicsit érdeklődtünk Marianna Csík Zenekaron kívüli tevékenységéről, hisz életében fontos szerepet játszik a néptánc is. Tíz évig profi táncosként a Magyar Állami Népi Együttes tagja volt, korábban pedig Békéscsabán a Balassi Táncegyüttesben szerepelt. Életének ez a része háttérbe szorult az együttes miatt, de továbbra is oktat gyerekeket, felnőtteket és ovikban énekelni, táncolni tanítja a kicsiket, ritmusgyakorlatokkal kiegészítve. Elmondása szerint a népzene szeretete és a nyitottság, nem változik a felnövő generációkban, el lehet érni eredményeket, ha elég kitartóak vagyunk. Mindenkinek szüksége van arra, hogy kipróbálhassa magát. Bár sokan nem ismerik a népdalok életszerű oldalát, mert talán kevés a lehetőség, hogy megszeressék. A tankönyveken is lehetne sok mindenben változtatni, hisz túlságosan tudományos alapúak. De ha valaki egyszer rákap a népzene, a néptánc ízére, az megszereti, és a szívébe zárja.

A beszélgetés után interjúalanyaink elfoglalták helyüket a színpadon, és fergetes koncertet adtak. Így lett a hétköznapi testnevelésórák színterét adó tornateremből, figyelmesen hallgató közönséggel ellátott a Csík zenekar koncerttere. Ízelítőt kaphattak a népzeneben kevésbé jártasak is, a *kedvelők* pedig kiélhették szeretetüket. És bár korosztályunkból sokan nem hallgatják, de annál többen ismerik a híressé vált feldolgozásokat, melyek az összhang megteremtéséhez járultak hozzá. Nem volt nehéz, hisz a népzene is *kézen fog, és hazavezet*.